

Arrest

nr. 251 631 van 25 maart 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 januari 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 maart 2018 werd verzoekster gemachtigd tot een verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De instructies van de verwerende partij aan de gemeente vermelden als naam, *“D.A.W., Geboren op 12.03.1977 te Addis Abeba Nationaliteit: Ethiopië Ook gekend als WA., geboren te Addis Abeba op 01.01.1984, Nationaliteit Eritrea”*. Zij werd in het bezit gesteld van een A-kaart, die verlengd werd bij beslissing van 15 mei 2019.

1.2. Op 22 juli 2019 diende verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit als moeder van een Belgisch kind, M.A.C. Een kopie van de Belgische identiteitskaart van M.A.C., dat als stuk 8 werd gevoegd bij het verzoekschrift, vermeldt als ouders, M.S. en D.A.W.

1.3. Op 20 januari 2020 trof de verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 00.07.2019 werd ingediend door:

Naam: D.

Voorna(a)m(en): A.W.

Nationaliteit: Ethiopië

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: Addis Abeba

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

(...)

om de volgende reden geweigerd :

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar minderjarig Belgisch kind, de genaamde M.A.C.(...) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Als bewijs van verwantschap met het minderjarig Belgisch kind legt betrokkene een geboorteakte dd. 22.07.2019 voor.

Echter schrijft artikel 44 van het KB van 08.10.1981 voor dat ‘De familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie zij zich voegen. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschap of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd.’

Er is wel degelijk een geboorteakte voorhanden, maar de naam van de moeder vermeld W.A. geboortedatum 00.00.1984 en niet D.A.W. geboren 13.03.1977. Betrokkene legt een nieuw paspoort voor uitgereikt op 18.12.2015 en geldig tot 16.12.20120 en de dienst Lang Verblijf Fraude besliste op 27.03.2019 dat de identiteit van betrokkene dient rechtgezet te worden a.d.h.v. het door haar voorgelegde internationaal erkend paspoort nr. (...) als volgt : D.A.W., geboren te Addis Abeba op 12.03.1977, nationaliteit Ethiopië. Hierbij werd ook de opmerking gemaakt dat de gegevens van betrokkene in de Belgische geboorteakte van haar kinderen – n.a.v. deze identiteitswijziging – dienen te worden verbeterd. Het is aan betrokkene om de nodige stappen te ondernemen om deze verbetering aan te brengen en dit is niet gebeurd.

Kortom, aangezien de verwantschap niet aangetoond werd volgens artikel 44 van het KB van 08.10.1981, kan betrokkene zich niet beroepen op artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkenen. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster op:

"(...) schending van artikel 40ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 44 en artikel 52 van het Koninklijk besluit van 08.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en machtsoverschrijding, artikel 4 van de wet van 08.08.1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht."

Verzoekster betoogt als volgt:

"Tegenpartij weigert het verblijf van meer dan drie maanden aan verzoekster op grond van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet omdat de verwantschap van verzoekster met haar minderjarig Belgisch kind, [M.A.C.] niet zou zijn aangetoond."

Verzoekster is de moeder van [A.C.M.] geboren op [...]2012 te [H.] en van [F.M.] geboren op [...]2014 te [L.].

De verwantschap van verzoekster met haar Belgische minderjarige kinderen staat vast.

Tegenpartij oordeelt ten onrechte dat de verwantschap niet zou zijn bewezen.

Artikel 44 van het KB van 08.10.1981 bepaalt dat:(...)

In hoofdorde stelt verzoekster dat haar verwantschap met haar Belgisch minderjarig kind wordt aangetoond via officiële documenten, zijnde de geboorteakte van het kind dat in België geboren werd minstens wanneer deze akte wordt samen gelezen met haar gegevens uit het rijksregister.

Uit het rijksregister blijkt dat verzoekster gekend stond onder de naam [A.W.], van Eritrese nationaliteit tot 27.03.2019.

Op 27.03.2019 werden haar achternaam, haar voornaam en haar nationaliteit aangepast in het rijksregister op basis van haar internationaal paspoort.

Uit het rijksregister blijkt dat verzoeksters identiteit thans mevrouw [A.W.D.], van Ethiopische nationaliteit, is.

Aangezien uit het rijksregister duidelijk blijkt dat de identiteit van verzoekster werd aangepast, doch ook haar oude identiteit herneemt kan er geen twijfel bestaan over haar verwantschap met haar Belgisch minderjarig kind.

Bovendien blijkt uit het rijksregister ook dat zij de moeder is van [A.C.M.] en [F.M.].

De gegevens zoals hernomen in het rijksregister dienen als correct te worden beschouwd. Ze gelden tot bewijs van het tegendeel (artikel 4 van de wet van 08.08.1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen).

In ondergeschikte orde, en voor zover Uw Raad niet van oordeel zou zijn dat de verwantschap van verzoekster met haar Belgisch minderjarige kinderen vaststaat op grond van officiële documenten, dient minstens te worden aangenomen dat de verwantschap vaststaat op basis van "andere geldige bewijzen" waarmee de minister of zijn gemachtigde rekening diende te houden.

Bovendien heeft tegenpartij op 29.03.2018 verzoekster gemachtigd tot verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet. Aan het feit dat verzoekster de moeder is van haar kinderen, waarvan de identiteit hoger werd aangegeven- twijfelde tegenpartij niet. Bovendien staat uitdrukkelijk op deze beslissing vermeld dat mevrouw [A.W.D.] ook gekend is als [A.W.].

Ook bij de beslissing tot verlenging van haar A-kaart op 15.05.2019 twijfelt tegenpartij niet aan haar hoedanigheid van moeder van deze kinderen. Ook dit gegeven blijkt uit het rijksregister.

Dat de verwantschap duidelijk erkend wordt door de Belgische Staat blijkt ook uit het gegeven dat de naam van verzoekster hernoemen wordt op de Belgische identiteitskaart van haar minderjarige kinderen [A.C.] en [F.], alsook op haar attest gezinssamenstelling.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet om welke reden tegenpartij thans wel twijfelt aan de verwantschap. De geboorteakte van [A.C.] en [F.] werden namelijk ook gevoegd in het kader van de goedgekeurde regularisatieaanvraag.

Tegenpartij dient de aanvraag van verzoekster op een zorgvuldige manier te onderzoeken. Hierbij diende rekening gehouden te worden met alle elementen uit het administratief dossier en de gegevens hernoemen in het Rijksregister.

De bestreden beslissing schendt artikel 40ter Vreemdelingenwet, artikel 44 van het KB van 08.10.1981, artikel 4 van de wet van 08.08.1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, alsook de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht."

2.2. De Raad leest in het verzoekschrift geen uitleg aangaande de wijze waarop artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) werd geschonden.

Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.3. De geschonden geachte bepalingen luiden als volgt:

- artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet:

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

- artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit:

"De familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie zij zich voegen. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschap of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd."

- artikel 4 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna: wet van 8 augustus 1983):

"De overheden die belast zijn met het houden van de in artikel 2, § 1, 1°, 2° en 3°, bedoelde registers delen de in artikel 3, eerste en tweede lid, vermelde informatiegegevens ambtshalve mede aan het Rijksregister.

Zij zijn verantwoordelijk voor de overeenstemming van de medegedeelde informatiegegevens met de akten en documenten die zij in hun bezit hebben.

De gegevens die het Rijksregister opneemt en bewaart krachtens artikel 3, eerste en tweede lid, gelden tot bewijs van het tegendeel. Deze gegevens kunnen rechtsgeldig gebruikt worden ter vervanging van de informatie vervat in de in artikel 2 bedoelde registers. Iedereen die een verschil vaststelt tussen de gegevens van het Rijksregister en de gegevens vervat in de registers vermeld in artikel 2 dient dit onverwijld te melden.

De Koning bepaalt de nadere modaliteiten inzake de mededeling van de informatiegegevens aan het Rijksregister en van de wijze waarop de bovenvermelde melding dient te gebeuren"

De artikelen 2 en 3 van de wet van 8 augustus 1983 waarnaar artikel 4 van dezelfde wet verwijst, luiden als volgt:

“Art.2:

§ 1

Worden ingeschreven in het Rijksregister van de natuurlijke personen:

1°

de personen die ingeschreven zijn in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingenregister bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten;

2°

de personen die ingeschreven zijn in het wachtregister bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 2°, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten;

3° (...).”

“Art.3

Voor elke persoon ingeschreven of vermeld in de in artikel 2, § 1, 1°, 2° en 3° bedoelde registers wordt volgende informatie in het Rijksregister opgenomen en bewaard:

1°

de naam en voornamen;

2°

de geboorteplaats en -datum;

3°

het geslacht;

4°

de nationaliteit;

5°

de hoofdverblijfplaats;

6°

de plaats en datum van het overlijden, of, in het geval van een verklaring van afwezigheid, de datum van de overschrijving van de beslissing houdende verklaring van afwezigheid;

7°

[...]

8°

de burgerlijke staat;

9°

de samenstelling van het gezin;

(...)

16° de vermelding van de afstammelingen in rechtstreekse, dalende lijn in de eerste graad, ongeacht of de afstamming tot stand komt door de geboorteakte, een gerechtelijke beslissing, een erkenning of een adoptie;

(...)

De opeenvolgende wijzigingen van de in het eerste lid bedoelde informatiegegevens, behalve het informatiegegeven bedoeld in de bepaling onder 17°, alsook de datum waarop zij uitwerking hebben, worden tevens in het Rijksregister opgenomen.

Worden eveneens vermeld in het Rijksregister, vanaf de door de Koning bepaalde datum, de vermeldingen van de akten van de burgerlijke stand betreffende het uur van de geboorte en het uur van het overlijden.

Op verzoek van een gemeentebestuur kan andere informatie in het Rijksregister worden opgenomen. Deze mag slechts medegedeeld worden aan de overheid die ze verstrekt heeft. (...).”

2.4. Er is een discrepantie tussen de naam van verzoekster (W.A.) die is vermeld op de door haar neergelegde Belgische geboorteakte van haar Belgische minderjarig kind en de naam van verzoekster (D.A.W.) zoals deze figureert op haar nationaal paspoort en in het Rijksregister. De verwerende partij heeft destijds de nodige stappen gezet om verzoeksters naam op basis van dit paspoort te laten aanpassen in het Rijksregister. Blijkens de bestreden beslissing is de verwerende partij van oordeel dat

het aan verzoekster toekomt om haar naam op de geboorteakte te laten aanpassen. Dat is niet gebeurd waardoor de verwerende partij tot de conclusie komt dat de verwantschap tussen verzoekster en de Belgische referentiepersoon niet werd aangetoond door de geboorteakte.

2.5. Verzoekster is in hoofddorde van oordeel dat haar verwantschap met haar Belgisch minderjarig kind wordt aangetoond via de (Belgische) geboorteakte van dit kind *“minstens wanneer deze akte wordt samen gelezen met haar gegevens uit het rijksregister”*. Verzoekster preciseert dat op 27 maart 2019 haar achternaam, haar voornaam en haar nationaliteit werden aangepast in het Rijksregister op basis van haar internationaal paspoort. Verzoekster wijst erop dat het Rijksregister nog haar oude naam weergeeft en dat hieruit ook blijkt dat ze de moeder is van M.A.C. Ze wijst op artikel 4 van de wet van 8 augustus 1983 en concludeert dat er dan ook geen twijfel kan bestaan over haar verwantschap met haar Belgisch minderjarig kind.

2.6. Artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit vereist in eerste instantie het overleggen van een officieel document ter staving van de bloedverwantschap. In het administratief dossier zit een Belgische geboorteakte, opgesteld op 11 februari 2014, die W.A. vermeldt als moeder en stelt dat het kind werd erkend door M.S. Er kan niet worden ontkend dat een Belgische geboorteakte een in artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit bedoeld officieel document is.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij bij brief van 27 maart 2019 de opdracht gaf aan de gemeentelijke diensten van Vorselaar om in het Rijksregister de identiteit van verzoekster recht te zetten aan de hand van het door haar voorgelegde internationaal erkende paspoort. Meer bepaald moest de identiteit van verzoekster worden aangepast van W.A., geboren in 1984 te Addis Abeba, nationaliteit Eritrea naar D.A.W., geboren op 12 maart 1977 te Addis Abeba, nationaliteit Ethiopië. De verwerende partij stelde in deze brief uitdrukkelijk dat de oude identiteit van verzoekster als alias moet worden vermeld. Tevens stelde ze dat de betrokken instructies aan het Rijksregister moeten worden meegestuurd en voegde ze nog de volgende opmerking toe in deze brief: *“Hoewel onze dienst niet bevoegd is om advies/instructies te geven omtrent Belgische geboorteakten, vestig ik graag uw aandacht erop dat de gegevens van betrokkene in de Belgische geboorteakten van haar kinderen-n.a.v. deze identiteitswijziging- verbeterd te worden (sic).”*

2.8. Uit stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift, dat een uittreksel uit het Rijksregister bevat, blijkt dat de wijziging van verzoeksters persoonlijke gegevens daadwerkelijk werd doorgevoerd. De verwerende partij houdt alleszins niets anders voor. Gelet op het gestelde in punt 2.7. en het bovenvermeld artikel 4 van de wet van 8 augustus 1983, dat verwijst naar artikel 3 van dezelfde wet, kan verzoekster worden gevolgd in haar betoog dat de verwerende partij aan de hand van een simpele samenlezing van de voorgelegde geboorteakte en de gegevens in het Rijksregister, tot de conclusie had kunnen komen dat verzoekster wel degelijk de moeder is van M.A.C. Meer bepaald blijkt de bloedverwantschap tussen verzoekster en M.A.C. door de samenlezing van de geboorteakte en de gegevens zoals vermeld in artikel 3, eerste lid, 1° (de naam en voornamen), 2° (de geboorteplaats en -datum) en 16° (de vermelding van de afstammelingen in rechtstreekse, dalende lijn in de eerste graad) van de wet van 8 augustus 1983. De gegevens vermeld in artikel 3, eerste lid 1° en 2° van de wet van 8 augustus 1983 werden op uitdrukkelijke instructie van de verwerende partij zelf aangepast en artikel 3, tweede lid van de wet van 8 augustus 1983 voorziet uitdrukkelijk dat opeenvolgende wijzigingen van de gegevens zoals vermeld in artikel 3, eerste lid 1° en 2° van de wet, alsook de datum waarop zij uitwerking hebben, tevens in het Rijksregister worden opgenomen. De verwerende partij stelde in haar in punt 2.7. bedoelde brief ook zelf uitdrukkelijk dat de oude identiteit van verzoekster als alias moest worden vermeld. Uit stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift blijkt dat onder code 010 (NM), *“12.03.1977 D.A.W.”* werd ingevuld en onder code 011 (PSD), *“26.07.2011 W.A.”* werd ingevuld. Onder code 140 (RPG) werd onder meer ingevuld, *“17.09.2018 03/Zoon M.A.C.”*

2.9. In haar in punt 2.7. bedoelde brief had de verwerende partij de gemeente Vorselaar er uitdrukkelijk op gewezen *“dat de gegevens van betrokkene in de Belgische geboorteakten van haar kinderen-n.a.v. deze identiteitswijziging- verbeterd [moesten] worden.”* Indien de informatie op een akte niet blijkt te kloppen en de fout op de akte niet voldoet aan de wettelijke definitie van een materiële vergissing, moet een vonnis van verbetering van de akte worden verkregen via de rechtbank. Het Burgerlijk Wetboek voorziet dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats van opmaak van de akte die deze akte wil laten verbeteren, hiertoe een verzoekschrift kan indienen bij de familierechtbank. Het bepaalt tevens dat de procureur des Konings de verbetering vordert van een akte bij de familierechtbank indien hij een fout in de akte vaststelt. Ten slotte kan ook een persoon die een akte wil laten verbeteren hiertoe een verzoekschrift indienen bij de familierechtbank (cf. artikel 35, §1, eerste, tweede en derde lid van het

Burgerlijk Wetboek). Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat zij een dergelijk verzoekschrift heeft ingediend, maar ze legt geen stuk voor dat dit aantoonst. Ze voegt er nog aan toe dat dergelijke procedures lang aanslepen. Het initiatief om een fout in een akte van de burgerlijke stand te doen verbeteren, lijkt echter in eerste instantie bij de autoriteiten te worden gelegd. Zo kan in de gecoördineerde versie van de omzendbrief van 19 maart 2019 over de modernisering en informatisering van de burgerlijke stand (BS 25 maart 2019) worden gelezen: *“De procureur des Konings moet de verbetering van de akte vorderen wanneer hij een fout vaststelt in een akte van de burgerlijke stand. Hij heeft volgens artikel 40 van het Burgerlijk Wetboek namelijk een toezichtsfunctie in verband met de naleving van de bepalingen van de burgerlijke stand. Het is essentieel en in het algemeen belang, dat akten van de burgerlijke stand, die de staat van de persoon betreffen, zoals bepaald in artikel 6 van het Burgerlijk Wetboek verbeterd worden indien zij fouten bevatten”* (punt 3.2.9, p. 42).

In de FAQ-rubriek *“Modernisering en informatisering van de burgerlijke stand”* (https://www.ibz.rn.fgov.be/fileadmin/user_upload/nl/dabs/FAQ_DABS_NL_20200701.pdf) kan worden gelezen (p. 40): *“De procureur des Konings blijft echter ook bevoegd (zie verantwoording amendement 54K3303003 p. 55) en dient een vordering tot verbetering van de akte in te stellen wanneer hij een fout vaststelt uit hoofde van zijn toezichtsfunctie of door een publieke autoriteit op de hoogte wordt gebracht van de fout. Het is immers essentieel en in het algemeen belang, dat akten van de burgerlijke stand, die de staat van de persoon betreffen, zoals bepaald in artikel 6 van het Burgerlijk Wetboek verbeterd worden indien zij fouten bevatten. Elke publieke autoriteit die fouten vaststelt in een akte dient deze mee te delen aan het openbaar ministerie, zodat deze de verbetering van de akte kan vorderen (idem verantwoording amendement). Momenteel wordt vastgesteld dat vele parketten geen gehoor geven aan vragen van de ABS tot verbetering van een akte. Daarom krijgt de ABS expliciet toegang tot de familierechtbank om een verbetering te vragen (...). Verdere instructies in omzendbrief of van het college van procureurs-generaal dienen te worden afgewacht om na te gaan hoe de procureur des Konings in de toekomst zal omgaan met vragen tot verbetering van de ABS of andere publieke autoriteiten.”*

Voorts kan op pagina 72 van hetzelfde document nog worden gelezen:

“De gegevens van het Rijksregister kunnen fouten bevatten. Het is de verantwoordelijkheid van de gemeente om zich ervan te vergewissen dat de gegevens van het Rijksregister in overeenstemming zijn met die van de akte. – Indien het gaat om een fout in de gegevens van het Rijksregister → De gemeente van beheer moet deze fout rechtzetten via de reeds bestaande verbeteringsmechanismen of, indien dit niet mogelijk is, het Rijksregister van de fout inlichten. – Indien het gaat om een fout in de akte → Verbeteringsprocedures van het Burgerlijk Wetboek moeten gevolgd worden”.

2.10. Samenvattend komt de Raad tot de conclusie dat verzoekster volledig kan worden gevolgd waar ze opwerpt: *“dat haar verwantschap met haar Belgisch minderjarig kind wordt aangetoond via officiële documenten, zijnde de geboorteakte van het kind dat in Belgische geboren (...) minstens wanneer deze akte wordt samen gelezen met haar gegevens uit het rijksregister.(...)”*

Aangezien uit het rijksregister duidelijk blijkt dat de identiteit van verzoekster werd aangepast, doch ook haar oude identiteit herneemt kan er geen twijfel bestaan over haar verwantschap met haar Belgisch minderjarig kind. (...)”

2.11. Het middel is gegrond voor zover de schending wordt opgeworpen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 44 van het Vreemdelingenbesluit juncto artikel 4 van de wet van de wet van 8 augustus 1983 dat verwijst naar artikel 3 van deze wet, juncto de zorgvuldigheidsplicht. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.12. De Raad wijst erop dat geen nota met opmerkingen werd neergelegd door de verwerende partij en zij zich dus niet verdedigt op de aangevoerde kritiek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 januari 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA